

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.494/20
15.03.2024. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

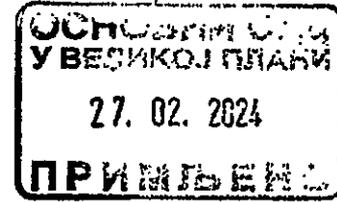
ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже вам се да Петровић Горану из Смедеревске Паланке улица
Церска 1 истакнете преко интернет странице суда пресуду Вишег суда у
Смедереву Кж1.238/23 од 13.12.2023.

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 238/23
Датум: 13.12.2023. године
Смедерев о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Мином Ристић, у кривичном предмету окривљеног Горана Петровића из Смедеревске Паланке, због два кривична дела посебни случајеви фалсификовања исправа из члана 356. став 1. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Пенче Милића из Велике Планае, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К бр. 494/20 од 03.03.2023. године, на седници већа одржаној 13.12.2023. године, а након прибављеног предлога ВЈТ у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног Горана Петровића из Смедеревске Паланке, адвоката Пенче Милића из Велике Планае, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 494/20 од 03.03.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 494/20 од 03.03.2023. године окривљени Горан Петровић из Смедеревске Паланке оглашен је кривим због извршења два кривична дела посебни случајеви фалсификовања исправа из члана 356. став 1. тачка 5. у вези са чланом 355. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, па су му најпре утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 4 (четири) месеца, након чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, коју ће издржавати у заводу за извршење кривичних санкција, по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, на основу члана 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета - две регистарске таблице број SP 010-ЂС и две регистарске таблице број BG 115-ЈС, према потврдама о привремено одузетим предметима ПС Смедеревска Паланка Ку 868/15 од 13.05.2015. године и Ку 822/20 од 02.07.2020. године.

Окривљени је ослобођен плаћања паушала и трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се одлука у том делу преиначи, а окривљеном изрекле условна осуда, те да му се утврди казна затвора у трајању од 1 (једне) године са роком проверавања од две године или да буде осуђен на казну затвора у трајању до шест месеци.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 207/23 од 07.12.2023. године, предложио је да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку, па је по оцени жалбених навода нашао:

- жалба је неоснована.

Неосновано се жалбом истиче да првостепени суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији није ценио све околности од значаја за индивидуализацију и одмеравање исте, јер су постојали услови за изрицање условне осуде или осуду на краћу казну затвора, у ком правцу иде и предлог изнет у жалби.

Наиме, као неосновани оцењени су жалбени наводи да првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији није дао одговарајући значај олакшавајућим околностима, док је отежавајућим околностима дат превелики значај.

Првостепени суд је, насупрот жалбеним наводима, свим утврђеним, а законом прописаним околностима од значаја за одмеравање казне дао адекватан значај, посебно олакшавајућим, због чега су и одмерене појединачне казне од само месец дана изнад прописаног посебног законског минимума за предметна кривична дела, тако да - и по оцени овог суда, јединственом казном нижом од оне на коју је осуђен не би била остварена сврха кажњавања прописана законом, било да су у питању циљеви специјалне или генералне превенције. Том приликом првостепени суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54. Кривичног законика, по оцени овог суда дајући већи значај олакшавајућим, него отежавајућим, пре свега имајући у виду да се у конкретном случају ради о окривљеном на кога се могу применити и одредбе о вишеструком поврату, што првостепени суд није учинио, иако је за то имао услова, а како нема жалбе у том правцу, казна на коју је окривљени осуђен никако не може бити ублажена.

Наиме, одредбама члана 55а Кривичног законика прописано је да ће ако - је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину и ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година, за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине распона прописане казне, што значајно превазилази казну на коју је осуђен.

Између осталог, према подацима из извода из Казнене евиденције, пресудом Вишег суда у Смедереву К 104/11 од 09.05.2013. године осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, пресудом Основног суда у Смедереву К 755/12 од 21.11.2015. године осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, пресудом Основног суда у Великој Плани

К 1419/11 од 22.09.2016. године осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика и пресудом истог суда К 109/18 од 19.11.2018. године на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика - које казне су ушле у јединствену казну у трајању од 7 (седам) година на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Смедереву Кв 53/19 од 15.04.2019. године, а коју је издржао 14.10.2019. године.

Дакле, пре изрицања ожалбене пресуде четири пута је осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину, а није протекло пет година од дана отпуштања са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела - са издржавања казне отпуштен је 14.10.2019. године, а једно од дела за које је оглашен кривим ожалбеном пресудом извршио је 02.07.2020. године.

У склопу наведеног, околности које се жалбом истичу - оне олакшавајуће, цењене су од стране првостепеног суда, али оне нису од таквог значаја да би - имајући у виду степен кривице - директни умишљај, околности под којима је кривично дело учињено - у више наврата, а пре свега ранији живот учиниоца - вишеструка осуђиваност, између осталог и за истоврсно кривично дело, оправдале одмеравање казне у краћем трајању, док за изрицање условне осуде није било ни услова.

Наиме, сагласно одредби члана 66. став 3. Кривичног законика условна осуда се не може изрећи ако није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора или условна осуда за умишљајно кривично дело. У конкретном случају последњу осуду представља пресуда Основног суда у Великој Плани К 109/18 од 19.11.2018. године, којом му је изречена казна затвора у трајању од 1 (једне) године због умишљајног кривичног дела - тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, а побијана пресуда изречена је 03.03.2023. године.

Сем тога, околност која се жалбом истиче, а тиче се запослења окривљеног - осим што није достављен никакав доказ у том правцу, није од утицаја на правилност побијане одлуке у делу о казни, јер се не ради о првој осуди на затворску казну. Окривљени је до сад већ више пута осуђиван на ефективне казне затвора у трајању дужем од шест месеци, једном чак на казну затвора у трајању од три године, јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година издржао је 14.10.2019. године, а једно од дела за које је оглашен кривим ожалбеном пресудом извршио је 02.07.2020. године, па је дакле, био свестан околности које се жалбом истичу - да може остати без посла, што га није спречило у вршењу кривичног дела, тако да се не може радити о пропусту и погрешној оцени првостепеног суда.

Ово тим пре што је, према подацима из списка, и током вођења овог поступка био на издржавању казне затвора у трајању од 1 (једне) године - почев од 08.04.2022. године, па би се евентуално могло радити о неком запослењу након доношења побијане пресуде - за шта нема доказа.

Из изнетих разлога, применом одредби члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци.

Виши суд у Смедереву, дана 13.12.2023. године

Записничар
Мина Риствић, с.р.

ВФ Председника суда - председник већа
Судија Слађана Бојковић

